

ಕೆ. ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನ್ (1946), ಭಾರತೀಯ ಕಾವ್ಯಪರಂಪರೆಯ ಅನನ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆ. ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಇವರು ಅಷ್ಟೇ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯಬಲ್ಲರು. ಮಲಯಾಳಂನ ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನ್, ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿರುವ ಸಮಕಾಲೀನ ಕವಿ. ವಿಮರ್ಶೆ, ಅಂಕಣ ಬರಹ, ನಾಟಕ, ಅನುವಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಮನಾರ್ಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಫ್ರೆಂಚ್, ಚೈನೀಸ್, ಜರ್ಮನ್ ಸೇರಿದಂತೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಇಪ್ಪತ್ತೂರು ಕವನಸಂಕಲನಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. 1400 ಪುಟಗಳಿಗೂ ಮೀರಿದ ಇವರ ಕಾವ್ಯರಚನೆಯು ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಕಾವ್ಯರಸಿಕರನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡಿದೆ. ನೆರುಡಾ, ಬ್ರೆಕ್ಸ್, ಮಾಯೋವಸ್ಕಿ, ಕಾಜಿ ನಸ್ರುಲ್ ಇಸ್ಲಾಂ ಮುಂತಾದವರ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮಲಯಾಳಂಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಾರು ಸಾಹಿತ್ಯಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನ್ ಅವರು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ 'ಇಂಡಿಯನ್ ಲಿಟರೇಚರ್', 'ಬಿಯಾಂಡ್ ಬಾರ್ಡರ್ಸ್', 'ಗುಪ್ತಗು' ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ, ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮುಕ್ತ ವಿ.ವಿ.ಯ ಭಾಷಾಂತರ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಕೇರಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಇಟಲಿ ದೇಶದ 'ನ್ಯೆಟ್‌ಹೌಸ್ ಆಫ್ ದ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಮೆರಿಟ್', ಪೋಲೆಂಡ್‌ನ 'ಇಂಡಿಯ-ಪೋಲೆಂಡ್ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಶಿಪ್ ಮೆಡಲ್' ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಗೌರವ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಬದುಕು-ಬರಹವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಸಿನಿಮಾ 'ಸಮ್ಮಲ್ ರೇನ್' 2007ರಲ್ಲಿ ತೆರೆಕಂಡಿದೆ. 2011ರ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಲೇಖಕರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನ್ ಅವರ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಪ್ರಸ್ತುತ 'ಕೇರಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಫೆಸ್ಟಿವಲ್'ನ ನಿರ್ದೇಶಕರು. ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜನಪರ, ಚಾತ್ಯತೀತ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರ ಪರವಾದ ಧೋರಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

♦ 'ಗ್ಯಾನಿ' ಕವಿತೆಯಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ 'ಮ್ಯಾಪ್' ಮತ್ತು ಅನಂತರದ ಕವಿತೆಯ ತನಕದ ನಿಮ್ಮ ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ನಾನು 'ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕ ಆತ್ಮಕತೆ' ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಓದುವಾಗಲೆಲ್ಲ ನನಗೆ ನೀವು 'ಕವಿ'ಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೂ ಆಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತಲೇ ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ನಿಮ್ಮದು, ಹಲವಾರು ಭೂದೃಶ್ಯಗಳು, ಋತುಮಾನಗಳು, ಭಾವಲೋಕಗಳ ಒಳಗಿನ ಸಂಚಾರದ ಜೊತೆಗೆ ಭಾಷೆಯೊಳಗಿನ 'ಕಾವ್ಯ'ದ ಪ್ರಯಾಣ ಕೂಡ ಹೌದು. ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನಿಸುತ್ತೆ?

ನೀವು ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು ಸರಿ. ಕಾವ್ಯವು ನನ್ನನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ನನ್ನಂತಹ ಕೆಲವರ ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕವಿತೆಯ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಅಂತ

ನನಗೆ ಯಾರೂ ಇರದೇ ಹೋದರೂ, ಹನ್ನೊಂದನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕವಿತೆ ಬರೆದೆ. ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗಿಂದಲೂ ನಾನು ಕಾವ್ಯದ ಅವಿರತ ಓದುಗನಾಗಿದ್ದೆ, ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವ ಬಗೆಯ ಶಾಬ್ದಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ನನಗೆ ಕವಿತೆಯಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಕ ಅನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯವು ನನಗೆ ಅತಿ ದಟ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಕಲ್ಪನಾಶೀಲ ಶಾಬ್ದಿಕ ಕಲೆಯಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಗುರುತಿಸಿರುವಂತೆ, ನನ್ನ ಕಾವ್ಯವನ್ನು 'ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕ ಆತ್ಮಕತೆ'ಯಾಗಿ ಓದಬಹುದು. ಹಲವು ಸಂಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು 'ಆತ್ಮಕತೆ ಬರೆಯಿರಿ' ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಒಂದೇ ಉತ್ತರವೆಂದರೆ, 'ಅದೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿವೆ' ಅಂತ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇದು ಅನುಭವ-ವಿವರಗಳ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಾತಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಭಾವಲೋಕದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ನನ್ನ ಕವಿತೆಯು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಬದಲಾಗಿ,